

Ko je bil zopet semenj v Budišinu, se je Janko preobličil v še lepšega konja in velel očetu, naj ga žene za dve sto tolarjev naprodaj. Oče pa se ga je bil poprej naluckal in je skoro pozabil prodanemu konju oglav sneti. Vendar se je še o pravem času tega spomnil, preden je odšel. Ko je prispel domov, je Janko že zopet sedel na toplem zapčku. V tretje se je Janko pretvoril v konja, ko je bil spet semanj dan, in oče naj bi ga prodajal za tri sto tolarjev, a Bog varuj, da bi bil pozabil povodec. Toda čarovnik — ta je bil kupec — je poprej povabil očeta na obilo pijačo in potlej kupil konja za tri sto zlatnikov. Oče je pozabil sneti konju povodec in tako je bil Janko izgubljen. Ko je čarovnik prišel do krčme, kjer mu je bil konj vselej uprhnil, ga je krepko privezal, da se je mogel s težavo premikati, mu natresel ovsu in stolpil v točilnico. Konj se je hotel strgati ter uteči, pa se mu ni posrečilo. Tačas je prišel nekdo mimo. Konj se mu je zasmilil pa ga je odvezal. Konj pa je porinil povodec nekoliko nazaj in stekel k bližnjemu ribniku, kjer se je spremenil v ostriza.

Čarovnik je to zapazil, pohitel k ribniku in se prelevil v ščuko, da bi onega poiskal in ga potem požrl. Ostriž pa je spoznal čarovnikovo zvijačo in se naglo preobrazil v go-

loba, ki je odletel v kraljev grad, kjer je kraljična pravkar gledala skozi okno. Že je videl golob, da čarovnik prihaja ko skobec za njim, in ni vedel za drugo zavetje nego grad. Sedel je na okno in povedal princesi o preteči nevarnosti. Princeza pa je velela: »Pa se izpreobrni v prstan, jaz te potem obdržim in si te natakнем na prst!« Janko je storil tako in kraljična si je nataknila obroček. Ko je čarovnik to videl in ni mogel dobiti prstana, je kralju nakopal hudo bolezen in prišel ko zdravnik v grad ter obljubil kralju zdravje, če bi mu dal princessin prstan. Kralju ni bilo znano, kaj se je zgodilo, poslal je po svojo hčer in zahteval prstan. Kraljična pa se je odrezala: »Prstana ne smem proč dati, saj sem ga podedovala po materi!« Kralj ji je zlepa prigovarjal, naj mu stori po volji, toda kraljična se je izgovarjala, da ne more prstana sneti. Nato se oglasi čarovnik: »Jaz pa to že naredim«, in se ji približa. »Ne,« vzklikne ona, »sama ga snamem,« in ga vrže v pepel. Takoj se čarovnik prestvari v petelina in jame brskati po pepelu, da kralju kar iskre v oči frče. Janko pa se urno premeni v lisico ter ugrizne petelina na smrt. Tedaj je bil Janko rešen in kralj zopet zdrav.

Mano Golar

Zvezdna noč

Nocoj so zvezde šepetale,
čez goro gledale so zlato
in z bisernimi zrni
smehljaje posejale trato.

Blestela se je v svetlih žarkih
kot zvezde čarobne, srebrne,
ko tiha noč s šepetom tajnim
po sinjem nebu jih razgrne...